

Beklaagd van:

DE EERSTE:

als eigenaar die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht heeft gegeven,

...

A/ op niet nader te bepalen datum, tussen 1 februari 2000 en 24 mei 2000

op het onroerend goed gelegen te gekadastreerd of geweest zijnde

eigendom van:

met zetel te

ingevolge akte van aankoop d.d. 15/06/1999 verleden voor notaris te

- oprichting van een ruwbouw (binnen- en buitenmuren) van een stal, met een oppervlakte van circa 19 m x 10 m en een hoogte van circa 3,10 m, op de plaats waar vroeger een bijgebouw stond;
- plaatsing van een houten berging/houtopslag met een oppervlakte van circa 7 m x 5 m en een hoogte van circa 2 m;
- aanmerkelijke wijziging van het reliëf van de bodem door de aanleg van een verharding in klinkers teneinde vorming van parkeerplaatsen zowel voor de aanpalende woning als voor, naast en achter voormelde stal;
- aanmerkelijke wijziging van het reliëf van de bodem door de aanleg van een verharding in beton, klinkers en arduin achter de bestaande woning tegen de achtergevel

zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen.

B/ Vanaf 24 mei 2000 tot minstens de datum van het bevel tot dagvaarden, voormelde bouwwerken in stand te hebben gehouden.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar - thans de stedenbouwkundige inspecteur - of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van art. 65§1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de

stedebouw - nadien art. 68§1 van het gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement d.d. 22.10.1996, en thans art. 149 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

- de plaats te herstellen in de vorige toestand;

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 125 euro per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te
op 14.11.2003 en
ambtshalve ingeschreven. Ontvangen : 80,30 euro.
De Bewaarder (get.)

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld

- op 22 juni 2004 door beklaagde tegen de schikkingen met betrekking tot de herstellvordering
- op 23 juni 2004 door het Openbaar Ministerie tegen al de schikkingen uitgezonderd deze betrekkelijk de burgerlijke belangen tegen beklaagde

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 1 rechter op 8 juni 2004 door de correctionele rechtbank van Hasselt, 13^e kamer, dewelke als volgt heeft beslist:

...

De ten laste gelegde feiten worden thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146 en 149 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het decreet van de Vlaamse Raad van 26 april 2000 (B.S. van 29 april 2000), zoals gewijzigd bij decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de

ruimtelijke ordening, wat het handhavingsbeleid betreft (B.S. 22 augustus 2003).

...

Verbeterd en vult de dagvaarding als volgt aan:

Verdacht van te

A. zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning tussen 1 februari 2000 en 24 mei 2000, op een niet te bepalen tijdstip, een stal, een houten berging te hebben opgericht en een wijziging in het reliëf te hebben doorgevoerd.
B. vanaf 24 mei 2000 tot 6 oktober 2003 (bevel tot dagvaarding), deze werken in stand te hebben gehouden.

Eerste beklaagde

Verklaart beklaagde schuldig aan deze feiten, zoals verbeterd en geactualiseerd qua tijdsbepaling.

Stelt vast dat er eveneens feiten werden gepleegd na 01.01.2002.

Veroordeelt beklaagde voor deze feiten tot een geldboete van 150 euro te vermeerderen met 40 opdecimen (x5) en alzo gebracht op 750 euro.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van 10 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 55 euro.

Zegt dat de tenuitvoerlegging van dit vonnis lastens deze veroordeelde wordt uitgesteld, vanaf heden, gedurende drie jaren voor 150 euro te verhogen met 40 opdecimen (x5) en alzo gebracht op 750 euro.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 12,69 euro.

Legt aan de veroordeelde de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

...

Beveelt aan beklaagde de plaats te herstellen in de oorspronkelijke toestand, hetgeen impliceert de complete afbraak van de ruwbouw van

de stal - inclusief het betonnen vloerdek - van de houten berging én het tenietdoen van de terreinverhardingen en dit binnen een periode van één jaar nadat huidig vonnis in kracht van gewijsde getreden is en beslist dat het college van burgemeester en schepenen of de stedenbouwkundige inspecteur, ingeval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, daarin op de kosten van beklaagde kan voorzien.

Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door haar gekozen plaats.

Zegt dat de veroordeelde gehouden is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de Beslagrechter.

Veroordeelt beklaagde daarenboven tot een dwangsom van 100 euro per dag vertraging bij niet uitvoering van huidig vonnis binnen de gestelde termijn.

* * *

Gehoord het verslag gedaan door de heer Voorzitter;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vorderingen;

Gehoord beklaagde in zijn middelen van verdediging ontwikkeld door Mr. loco Mr. beiden advocaat bij de balie van Leuven;

Gelet op de neergelegde conclusie en stukken;

Overwegende dat het hoger beroep van beklaagde niet ontvankelijk is bij gebrek aan belang nu bij het bestreden vonnis enkel aan de medeveroordeelde (die zelf niet in hoger beroep is tegen het bestreden vonnis) de verplichting opgelegd

werd de plaats te herstellen in de oorspronkelijke toestand; dat er derhalve tegen haar geen verplichting tot herstel werd uitgesproken;

Dat het feit dat beklaagde eigenares is van de gewraakte constructies daaraan geen afbreuk doet;

Overwegende dat het hoger beroep van het Openbaar Ministerie, regelmatig naar vorm en termijn, wel ontvankelijk is en derhalve de zaak enkel op strafrechtelijk gebied in hoger beroep aanhangig is;

Overwegende dat conform de vordering van het Openbaar Ministerie, de kwalificatie van de feiten dient geactualiseerd aan de artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003, de feiten op zich hierdoor niet gewijzigd zijnde;

Overwegende dat de beklaagde hiervan in kennis werd gesteld en de gelegenheid heeft gekregen haar verweermiddelen desbetreffend naar voren te brengen;

Overwegende dat de eerste rechter terecht tot verbetering en aanvulling van de feitenomschrijving is overgegaan en het Hof deze overneemt;

Overwegende dat de kwetsieuze inbreuken begaan werden in agrarisch gebied overeenkomstig het gewestplan Neerpelt-Bree goedgekeurd bij K.B. van 22 maart 1978;

Overwegende dat nu agrarisch gebied geen ruimtelijk kwetsbaar gebied uitmaakt voor de feiten van instandhouding voorzien onder B. de strafsanctie niet geldt;

Overwegende dat na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, de schuld van de beklaagde aan de feiten haar ten laste gelegd sub A. en zoals hiervoor verbeterd, aangevuld en geactualiseerd bewezen gebleven is;

Overwegende dat hiervoor verwezen wordt naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter, door beklaagde in hoger beroep niet weerlegd zijnde, en door Het Hof beaamd en overgenomen;

Overwegende dat de feiten wetens en willens gepleegd werden, ook door de medeveroordeelden, en kaderden binnen de verwezenlijking van haar maatschappelijk doel (stuk 86); dat overigens medeveroordeelde verklaarde te handelen in

opdracht en voor rekening van de vennootschap (stuk 17) terwijl medeveroordeelde verklaarde dat de vennootschap in de gebouwen haar kantoren wilde vestigen (stuk 23);

Overwegende dat beklaagde, als rechtspersoon, rekening houdend met de omstandigheden en ernst van de feiten, de afwezigheid van eerdere veroordelingen, voor de feiten sub A. zoals hiervoor geactualiseerd, verbeterd en aangevuld dient bestraft met een geldboete van 500 : 40,3399 euro te vermeerderen met 1990 opdecimen of 2.478,94 euro;

Overwegende dat nu beklaagde vroeger nog niet veroordeeld is geweest tot een criminele straf of tot een geldboete van meer dan 24.000 euro de geldboete met uitstel wordt verleend, zoals hierna bepaald, om haar in de toekomst verder te ontraden zich aan dergelijke feiten schuldig te maken en haar ertoe aan te zetten de regels van de goede ruimtelijke ordening en stedenbouw verder te respecteren;

OM DIE REDENEN:

HET HOF,

Recht doende op tegenspraak,

Met eenparigheid van stemmen,

Gelet op de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211, 211bis, 212 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 5, 7, 7bis, 41bis strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 154, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 34, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april

2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli
 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart
 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart
 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het
 decreet van 4 juni 2003 en gew. art. 46, 47 en
 48 decreet van 21 november 2003

- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 1.2° van de wet van 24 december 1993
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het K.B. van 28 december 1950
- 1, 8 en 18bis van de wet van 29 juni 1964

Verklaart het hoger beroep van beklaagde niet
 ontvankelijk bij gebrek aan belang;

Verklaart het hoger beroep van het Openbaar
 Ministerie ontvankelijk;

Op strafrechtelijk gebied,

Het bestreden vonnis wijzigend;

Stelt vast dat er voor de feiten van
 instandhouding voorzien onder B. binnen de grenzen
 van een agrarisch gebied geen strafsanctie geldt;

Ontslaat beklaagde desbetreffend van alle
 rechtsvervolging;

Verbeterd, actualiseert en vult aan de
 feitenomschrijving sub A. zoals gezegd (pagina 6);

Verklaart de beklaagde schuldig aan de feiten van
 oprichting voorzien onder A. zoals verbeterd,
 gepreciseerd en geactualiseerd;

Veroordeelt beklaagde wegens deze feiten tot een
 geldboete van 500 : 40,3399 euro te vermeerderen
 met 1990 opdecimen en alzo gebracht op 2.478,94
 euro (TWEEDUIZEND VIERHONDERD ACHTENZEVENTIG EURO
 en VIERENNEGENTIG CENT);

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging voor deze
 geldboete voor een periode van DRIE JAAR vanaf
 heden;

Verplicht beklaagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO en VIJFTIG CENT;

Legt aan de veroordeelde een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO;

de kosten:

Veroordeelt beklaagde tot de kosten van de strafvordering in beide aanleggen, deze voorgesloten door de openbare partij in totaal begroot op 185,66 euro, al deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijnde door de thans nog weerhouden feiten;

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzing van de
TWAALFDE KAMER van het HOF VAN BEROEP te
ANTWERPEN op
EEN FEBRUARI TWEEDUIZEND EN ZES

waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Substituut-procureur-generaal

Griffier

Op het oogenblik van de uitspraak van huidig
arrest, waarover Raadsheer, mede
beraadslaagd heeft overeenkomstig artikel 778
van het Gerechtelijk Wetboek, wordt deze
magistraat wettig verhinderd zijnde vervangen
door Raadsheer, daartoe aangewezen
overeenkomstig artikel 779 van het
Gerechtelijk Wetboek, bij bevellschrift van de
Eerste Voorzitter van het Hof van beroep
alhier, in datum van heden;